

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov.

Gældende dagpengelov.

(Lov nr. 262 af 7. juni 1972, jfr. lovbe-
kendtgørelse nr. 455 af 7. september 1976,
som ændret ved lov nr. 262 af 8. juni 1977
og lov nr. 481 af 14. september 1977).

§ 33. En kvinde, der har dagpenge-
givende lønindtægt, er under fravær fra
arbejdet på grund af svangerskab og fødsel
berettiget til dagpenge fra det tidspunkt,
hvor der skønnes at være 8 uger til fødslen.
Dagpenge kan ydes i 14 uger.

Stk. 2. En kvinde, der er omfattet af stk. 1,
og som i forbindelse med barnets ophold
på sygehus genoptager arbejdet inden 14
ugers periodens udløb, har ret til dagpenge
for den del af perioden, der var tilbage ved
arbejdets genoptagelse, såfremt hun i til-
knytning til barnets udskrivelse på ny er
fraværende fra arbejdet og udskrivelsen
finder sted inden 6 måneder fra fødslen.

Lovforslaget.

1. I § 33, stk. 1, 2. pkt., ændres „14 uger“ til:
„26 uger“, og som 3. pkt. tilføjes:

„I yderligere 26 uger efter fødslen kan der
ydes kvinden dagpenge med halvt beløb.“

2. § 33, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* En kvinde, der er omfattet af
stk. 1, og som i forbindelse med barnets op-
hold på sygehus genoptager arbejdet inden
periodernes udløb, har ret til dagpenge for
den del af perioderne, der var tilbage ved
arbejdets genoptagelse, såfremt hun i til-
knytning til barnets udskrivelse på ny er
fraværende fra arbejdet og udskrivelsen
finder sted inden 12 måneder fra fødslen.“

3. I § 33 indsættes efter stk. 2 som nyt
stykke:

„*Stk. 3.* Udbetaling af dagpengene med
det fulde eller det nedsatte beløb er dog be-
tinget af, at den pågældende ikke til barnets
pasning benytter vuggestue eller anden in-
stitution, der helt eller delvis finansieres af
det offentlige.“

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.